

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

มาฆบูชาวันสร้างอรรถธรรม

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ ๕๐๓ ดอลลาร์ มีสูงมีต่ำเป็นธรรมดา ค่อยเดินค่อยไปเรื่อย ๆ ค่อยเป็นค่อยไปค่อยช่วยชาติไทยของเราให้หนุนขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างไม่ขอร้องพี่น้องทั้งหลายอย่าลืมหาสนานะ ให้เชื่อศาสนาฟังเสียงศาสนา คือศาสนาพุทธนะ อันนี้สำคัญมาก จะค่อยเป็นค่อยไปค่อยหนุนขึ้นไปเรื่อย ๆ ขอให้ฟังเสียงหัวหน้าด้วยนะ หัวหน้าคือว่าฟังเสียงธรรมเสียงพุทธ หัวหน้านำออกมา ให้พี่น้องทั้งหลายได้พยายามปฏิบัติดำเนินตามนั้น ๆ แล้วจะค่อยราบรื่นดีงามไปเรื่อย ๆ อันนี้เรามีวิตกอยู่ อันหนึ่ง มีแสบ ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายไว้ คือนิสัยเมืองไทยเราใจร้อนหน่อย อยากรู้ได้อย่างใจเรียกว่าสนุกเอาเผือกิน นี่ทำให้เสียนะ เสียส่วนใหญ่เสียได้เลยนะ เพราะฉะนั้นให้ระวังอันนี้ให้ดี

อย่าตำหนิกันอย่างง่ายตาย อันนี้เสีย ถ้าหากว่ามันขัดตรงไหนว่าจะไปเพื่อความเสีย ให้เข้าไปเตือนกัน เตือนเพื่อพุง ไม่ใช่เตือนเพื่อเหยียบย่ำทำลาย ให้ระวังตอนนี้ให้ดี นี่เราได้เตือนเสมอ (ลูกหลานชอยจินตคามถวายทองคำ ๑ บาทค่ะ) เออทองคำเป็นแหวนหนัก ๑ บาท เอาละพอใจ

(ทองคำ ๑ บาทครับ) เออ มาอีกแล้วเป็น ๒ บาทแล้ว เมื่อวานนี้ได้ ๑ บาทวันนี้พาดตั้ง ๒ บาทลบ ๑ บาทหายไป ๒ บาทเหยียบไปเลย เอาเรื่อย ๆ ค่อยได้เรื่อย ๆ ก็ดังที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เราไม่เคยคิดเลยว่าจะตำหนิพี่น้องชาวไทยเราตรงไหน ๆ เกี่ยวกับการบริจาคอะไรเหล่านั้นนะ ดังที่เคยพูดแล้ว ขาหนึ่งจะก้าว ขาหนึ่งถูกจุดไว้ ขาหนึ่งจะก้าว ขาหนึ่งถูกจุดไว้ มันก็ก้าวไม่ออก ความสงสัยอุปสรรคเหล่านี้เป็นเรื่องใหญ่โตมาก เราจึงยังไม่ว่าอะไร หยุต ๆ หย่อน ๆ คือเหตุการณ์บังคับ ถ้าหากว่าราบรื่นไปแล้ว โถ ป่านนี้จะได้มากอยู่นะเมืองไทยเรา สมบัติเข้าสู่คลังหลวงปั้งถูกตามจุดมุ่งหมายของคนทั้งชาติ ออกมานี้ไหลเข้าอีกฟุ้ง ๆ เลย ที่นี้พอเข้าปั้งหงายมานี้ โธ้ มันทุเรศนะเรา

ความสกปรก คนสกปรก เราไม่คิดว่าจะมีในเมืองไทยเรา มีขนาดนี้ละ โห เราสลดสังเวชจริง ๆ นะ เราพูดจริง ๆ ด้วยหัวใจนี้ด้วย แทนที่เราจะวิตกอะไรกับเหล่านี้ วิตกไอ้พวกนี้มันจะไปจมในนรกไม่มีวันพ้นขึ้นง่าย ๆ ซิ เราวิตก เพราะความเมตตาจะเสมอภาคไปเลย ผิดบอกว่ามี ผิดบอกว่ามี นี่ที่น่าคิดมากนะ พวกนี้จะชอบเอาตั้งแต่บาปแต่กรรมด้วยอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ ถือน ๆ เข้ามาก็คิดขวางทำลาย ทำลายคือทำลายตัวเอง สำคัญมากนะ โห อุดคิดไม่ได้นะ คิดจริง ๆ

พี่น้องชาวไทยเราให้แสดงน้ำใจความรักชาติด้วยความสามัคคี นี่สำคัญมากนะ ความรักชาติความสามัคคี แล้วทางศาสนา ชาติไทยของเรานี้เป็นชาติแห่งชาวพุทธ ให้ฟังเสียงพุทธ ซึ่งไม่เคยพาสัตว์ตัวใดให้ล้มจมเลยนะ พุทธศาสนาไม่เคยทำสัตว์โลกแม้รายเดียวให้ล้มจม แต่เรื่องของกิเลสมีเท่าไรจนทั้งนั้น ลากลง ๆ ให้จำคำนี้ให้ดี นี่คือข้อคิดของธรรมของศาสนาที่กำลังเป็นข้อคิดต่อชาติไทยเราอยู่เวลานี้คืออันนี้เอง ธรรมไม่มีศาสนาไม่มี มีแต่เพียง

กิเลสตัวเห็นแก่ได้เห็นแก่ร่ำแก่รวย ตัวไม่มองบาปมองบุญอะไรเลย ป่า ๆ ถิ่น ๆ อำนาจก็อำนาจป่า ๆ ถิ่น ๆ กฎหมายก็เป็นกฎหมายไปเอามาเหยียบย่ำทำลายชาติไทย โดยถือกฎหมายเป็นโล่บังหน้า กฎหมายตามหลังไปกินตับกินปอดชาวบ้านชาวเมืองจนชาติไทยของเราจะจม นี่คือกฎหมายเข้าใจไหม ตั้งอำนาจขึ้นมาส่งผ่าเผยด้วยกฎหมาย ฉากหลังมันอยู่นี่มันเอาตรงนี้นะ หลบ ๆ หลีก ๆ เลี่ยง ๆ มีแต่พวกกฎหมาย ๆ ทั้งนั้น ฟังเอานะ พี่น้องทั้งหลายให้ฟัง นี่ละเสียงธรรมออกตรงอย่างนี้เลย จะไม่เป็นอย่างอื่นเสียงธรรม เป็นอย่างอื่นจากความจริงไปแล้วไม่ใช่เสียงธรรม เสียงธรรมตายใจได้ ๆ ให้จำกันไว้ให้ดี ความพร้อมเพรียงกันเป็นปีกแผ่นมันคง ถือพุทธศาสนาเป็นหัวใจ จุดที่รวมแห่งความพร้อมเพรียงกัน จุดนี้สำคัญมาก

เรื่องความเสียสละมันเป็นไปเองไม่ต้องบอก หัวใจมีทุกคน ดีชั่วรู้ทุกคน เมื่อถึงเวลาที่มันจะออกแล้วเรื่องความเสียสละนี้ไม่ต้องบอก ผางเลยเที่ยว มีแต่โดนถูกกัด ๆ ขวาง ๆ ทุกอย่างได้เห็นด้วยกันทั่วประเทศไทย แล้วใครจะมีกำลังเต็มเม็ดเต็มหน่วยเอาไปก็เหมือนเอาไปเทลงทะเลเสีย แล้วจะไปทางไหน จะลงทะเลหรือจะไปไหน สุดท้ายมันก็ถอย หัวใจเรามีเป็นอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงได้นำอันนี้ออกพิจารณาออกกระจายให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ หัวใจมนุษย์พวกเรานี้เหมือนกันนั่นแหละ ดีชั่วรู้ด้วยกันทุกคน ควรเขาก็เบา ควรหยุดก็หยุด ควรฟุ้ง-ฟุ้ง มันเป็นไปตามเหตุการณ์

วันนี้จะพูดถึงเรื่องมาฆบูชา วันไหนพูดตั้งแต่เรื่องสกปรกโสภณ เรื่องส้วมเรื่องถ่านเต็มประเทศไทยของเรา วันนี้พูดอรรถพุทธธรรมเป็นเรื่องโดยเฉพาะ ให้ตรงกับว่าวันมาฆบูชา คือวันนี้เป็นวันเดือนสามเพ็ญ เหตุผลที่เรียกเป็นวันมาฆบูชาก็คือว่า วันนี้ตรงกับวันที่พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ที่พระพุทธเจ้าทรงอุปสมบท คือทรงบวชด้วยเอหิภิกขุอุปสัมปทาแล้ว ๆ เป็นพระอรหันต์ที่พระพุทธเจ้าทรงอุปสมบทหรือทรงบวชเองด้วยเอหิภิกขุอุปสัมปทา สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา ๑,๒๕๐ องค์ตรงกับวันนี้ ตอนบ่ายท่านประชุมรวม พระสงฆ์เหล่านี้มาเอง ไม่ได้อาราธนานิมนต์ และมีเพียงหนเดียวเท่านั้นในพุทธศาสนาของเรา ที่พระสงฆ์องค์อรหันต์ล้วน ๆ ๑,๒๕๐ องค์ที่พระพุทธ

เจ้าทรงบวชให้เองแล้วมารวมกันโดยไม่ต้องนิมนต์ท่านมา ประชุมตอนบ่าย ตามตำราบอกไว้

ทรงแสดงหัวใจของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์แก่บรรดาพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ วันนี้หลวงตาจะเป็นมหานะ คอยฟังมหาจะขึ้นวันนี้ พระพุทธเจ้าที่ประทานพระโอวาทปาฏิโมกข์วันนั้นแก่พระสงฆ์ นี่เป็นหัวใจหรือพระทัยของพระพุทธเจ้าที่ประทานพระโอวาทไว้แบบเดียวกันหมด คืออะไร เป็นสองพัก

พักแรก สัพพปาปสฺส อภินิหาร ความชั่วช้าลามกเป็นสิ่งที่นักปราชญ์ทั้งหลายหรือพระพุทธเจ้าทั้งหลายหวาดกลัวกันมาก เวลารวมลงแล้วว่า การไม่ทำบาปโดยประการทั้งปวงหนึ่ง ที่ว่า สัพพปาปสฺส อภินิหาร คือการไม่ทำบาปความชั่วช้าลามกโดยประการทั้งปวงหนึ่ง

กุสลสฺสุปสมฺปทา การยังกุศลคือคุณงามความดีให้ถึงพร้อมหนึ่ง

สจิตฺตปริโยทปนํ การอบรมจิตใจของตนให้ถึงความผ่องใส จนกระทั่งถึงความบริสุทธิ์หนึ่ง

เอตํ พุทฺธาน สาสนํ นี่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย รวมไปถึงหมดเลยนี่เป็นพักหนึ่ง นี่ก็เป็นหัวใจพระพุทธเจ้าขึ้นเป็นพักหนึ่ง ที่ท่านแยกแขนงอันใหญ่นี้ออกไปเป็นพักที่สองว่า

อนุปวาโท อย่ากล่าวร้ายทำลายป้ายสีคนอื่นคนใดซึ่งเป็นความเสียหาย นี่ข้อหนึ่ง อย่ากล่าวหาเรื่องราวใส่เขาซึ่งเป็นคนดีด้วยความอิจฉาพยาบาท หรืออาฆาตจองเวรอะไรก็แล้วแต่ ไม่สมควรอย่างยิ่ง พระโอวาทคำนี้จึงสอนไว้อย่างนั้น คือไม่ให้กล่าวว่าร้ายคนอื่นคนใด

อนุปมาโต อย่าทำร้ายผู้อื่นผู้ใดจนกระทั่งถึงสัตว์ทั่ว ๆ ไปหนึ่ง

ปาฏิโมกฺเข จ สํวโร ให้สำรวมอยู่ในพระปาฏิโมกข์ คือพระวินัยเครื่องกำจัดความชั่วช้าลามก วินัย ๆ แปลว่าเครื่องกำจัด กำจัดความชั่ว ที่ว่า ปาฏิโมกฺเข จ สํวโร ให้สำรวมในปาฏิโมกข์คือในวินัย

มตฺตตณฺณตา จ ภตฺตสฺสมี ให้รู้จักประมาณในอาหารการอยู่การกินทั้งหลาย อย่าฟุ้งเฟ้อ อย่าฟุ่มเฟือยเกินเนื้อเกินตัว ให้รู้จักประมาณในการกิน คำว่ากินนี้กว้างขวางมาก พวกเรานี้มักจะลามปาม ๆ พระพุทธเจ้าสั่งสอนไว้ให้รู้จักประมาณ เรียกว่ามตฺตตณฺณตา ให้รู้จักประมาณในการกิน

ปนฺตณฺจ สยนาสนํ อันนี้ท่านเทศน์สอนพระเป็นหลักใหญ่ นะ เราไม่ใช่พระเราก็เป็นลูกของพระ หวังความสุขความเจริญด้วยกัน จึงควรเดินตามรอยท่านตามแต่สติ

กำลังของเราจะได้แค่ไหน นี่เรียกว่าเดินตามรอยท่าน ปนฺตญฺจ สยนาสนํ ให้สะอาด
หาที่นอนที่นั่งอันสงบสัจ เพื่อกำจัดกิเลสซึ่งเป็นตัวภัยออกจากจิตใจตลอดเวลา

อธิจิตฺเต จ อาโยโค ให้ประกอบบำเพ็ญจิตใจของตนให้มีความผ่องใสจน
กระทั่งถึงขั้นเลิศเลอ อธิจิตฺเต คือจิตขั้นเลิศเลอ

เอตํ พุทฺธาน สาสนํ นี่ก็เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลายทุก ๆ พระองค์
ท่านสอนอย่างนี้ นี่ได้นำมาแปลให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ตรงกับวันนี้เป็นวันมาฆบูชา

เราเคยได้ยินใหม่ว่าพระอรหันต์ตั้ง ๑,๒๕๐ องค์มาประชุมกัน ล้วนแล้วตั้งแต่ผู้
บริสุทธิ์ ธรรมทั้งแห่ง ๆ ๑,๒๕๐ แห่ง สมมุติว่ามาตั้งอยู่วัดป่าบ้านตาดนี้ โถ จะแผ่
กระจายทั่วไปหมดนั่นแหละ สว่างกระจ่างแจ่มเลย เพียงจิตดวงเดียวของพระอรหันต์
เท่านั้นก็ครอบโลกธาตุแล้ว นี่คือหลักความจริงไม่เป็นอื่น จิตเพียงดวงเดียวของพระ
อรหันต์ที่สิ้นกิเลสแล้ว สว่างจำครอบโลกธาตุ คือไม่มีอะไรมาปิดบังลี้ลับ คำว่าสิ่งปิดบัง
ลี้ลับได้แก่กิเลสนั่นเอง กิเลสสิ้นซากไปหมดแล้วมีแต่ความสว่างามจำครอบโลกธาตุ นี่
เพียงจิตของพระอรหันต์องค์เดียวเท่านั้นก็ขนาดนั้นแล้ว นี่ ๑,๒๕๐ ดวงของพระ
อรหันต์ซึ่งเป็นจิตประเภทเดียวกัน รวมกันเป็นธรรมธาตุก้อนหนึ่ง ๑,๒๕๐ รวมเป็น
ธรรมแห่งเดียวเรียกว่าเป็นธรรมธาตุ สว่างจำขนาดไหน นี่ละท่านถึงได้นำมาประกาศ
สอนพี่น้องทั้งหลาย

อันเรื่องกิเลสตัณหาอันมีอยู่ทุกแห่งทุกหนทุกผู้ทุกคนทุกสัตว์ ไปที่ไหนคำว่า
สว่างจำของกิเลสยังไม่เคยมีไม่เคยเห็น มีแต่ความมืดตื้อ ไปที่ไหนมีแต่ความมรกรู้ง
ด้วยความทุกข์ความทรมานเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มสัตว์เต็มบุคคล กิเลสไปไหนเป็นไฟ
เผาไหม้ไป ๆ ทั่วโลกดินแดน นี่คือผลของกิเลสที่แสดงให้โลกได้รับกัน เตือดร้อนวุ่น
วายอยู่ทุกวันนี้คือผลของกิเลสความมืดตื้อ กิเลสมาปิดหูปิดตาไม่ให้เชื่อบุญเชื่อบาป
เชื่อคุณงามความดีทั้งหลาย ให้เชื่อแต่ความอยากความทะเยอทะยาน ความติดความ
ดิน ความได้ไม่พอ ความไม่มีป่าช้า คนหนึ่ง ๆ ตายด้วยกันไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน
แต่ก็กลับล้างป่าช้าของตนเอง ประหนึ่งว่าไม่ตาย ความติดความดินมันท่วมทับไปหมด
ลืมนความตายของตัวเอง พุทฺโธระลึกไม่ได้เลย

มรณานุสสติ คือเราจะตายหนา เราจะตายอยู่ด้วยกันหนา มันก็ระลึกไม่ได้ นี่
ความเพลิดเพลिनความทะเยอทะยาน มีแต่อยากร่ำอยากรวย อยากสวยอยากงาม อยาก
ดีอยากเด่น ชิงหน้าชิงหลัง ชิงไปเท่าไรก็มีแต่ชิงเพื่อเอาไฟเผาตัวเอง ๆ สุดท้ายโลกจึงมี
แต่ความร้อนเพราะความผิดหวัง กิเลสต้องหลอกให้ผิดหวังตลอดไป กิเลสไม่เคยทำผู้
ใดให้มีความสมหวังเหมือนธรรมเลย ถ้าธรรมนี้มีมากน้อยสมหวังไปมากน้อย ๆ ที่
เดียว ถ้ากิเลสมีมากน้อยเพียงไร หมดหวัง ๆ ไปเรื่อย ๆ นี่กิเลสออกตีตลาดบิบบี้สี่ไฟ

โลกสงสาร จึงมีตั้งแต่เปลวไฟแห่งหัวใจที่เดือดร้อน แล้วแสดงออกไปทางกิริยา มารยาทการดิ้นรนกระวนกระวายซึ่งเป็นส่วนร่างกาย กิริยาท่าทางแสดงเป็นเรื่อง ลุกลี้ลุกลอน เป็นความทุกข์เผลอออกมาจากใจที่มันผลักดันออกมา นี่ ตัวจริง ๆ นั่นคือหัวใจ

ใจนี้ร้อนที่สุดเลยนะ กิริยาภายนอกมองกันไม่ออก เพราะกิเลสมองกิเลสมันยังไม่ให้มองด้วยซ้ำ ให้ระดับประดาตกแต่งให้สดสวยงดงามน่าอยู่น่ากินน่าชมนำไปนำมาท่าทางเที่ยว ไปที่ไหนมีแต่หน้า ๆ นำทั้งนั้น กิเลสต้องหลอกไปอย่างนั้นให้ลืมความทุกข์ ที่นี้ความทุกข์มันก็เผลอไปตามหลัง พอหยุดก็ยกเท่านั้นความทุกข์เผลอไปเลย เวลาเราหยุดชะงักสักครู่ไม่แสดงตัวด้วยความเพลิดเพลิดที่กิเลสหลอกแบบนั้นว่าอันเถอะนะ ย้อนเข้ามาสงบนี้เป็นไฟขึ้นมาภายในหัวใจ เพราะฉะนั้นหัวใจของสัตว์โลกที่ไม่มีอรรถมีธรรมจึงร้อนมากทีเดียว ดูได้ด้วยสายตาของธรรม ให้กิเลสดูกิเลสไม่สนใจจะดู จะว่า กิเลสดูไม่ออกไม่มีแหละ มันดูออกจนกระทั่งคนจะตายมันจะว่าไง มันฉลาดยิ่งกว่าคน

ในฝั่งของสมมุตินี้เป็นฝั่งของกิเลส ฝั่งมีตมนอนธการ ฝั่งของธรรมเป็นฝั่งที่สว่างไสว ถ้าเป็นแม่น้ำก็คนละฝั่ง ฝั่งนี้ฝั่งของธรรมฝั่งสว่างไสว ฝั่งนี้ฝั่งของกิเลสตีมหาพามืดตื้อ ให้ได้รับความทุกข์ความทรมานเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้อยู่ฝั่งกิเลสนี้ ส่วนความสง่าราศีความเลิศเลอน้อยอยู่ฝั่งแห่งธรรม ที่นี้ถ้าเป็นฝั่งกิเลสร้อนเหมือนกันหมด แต่ระดับประดาตกแต่งหลอกเอาไว้ตลอดเวลาไม่ให้โลกมองเห็นโทษของมัน เพราะฉะนั้นโลกเราจึงชอบในเรื่องการประดับประดาตกแต่งนี้ โห่ยก ตกแต่งจริง ๆ นะฟิลิปฟิลัน คือของสกปรกมันอยู่ข้างใน ต้องเอาของสะอาดมาประดับประดาตกแต่งหน้าร้านเอาไว้ให้พอดูได้ นี่คือกิเลสหลอกสัตว์โลก หลอกมาตลอดนะ

แต่ธรรมไม่ต้องหาอะไรมาประดับประดา ขอให้บำเพ็ญตนเป็นคนดี จะดีขึ้นมากภายในจิตใจ ไม่จำเป็นต้องหาอะไรมาประดับประดาก็ได้ สงบร่มเย็นไปตลอด วันนี้ได้พูดถึงพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ นี่ละดวงธรรมอันเลิศเลอได้แสดงขึ้นแล้วในที่ประชุมสงฆ์วันนั้น เรียกว่ามาฆบูชา เวลาบ่าย ท่านแสดงไว้อย่างนั้น มีเพียงหนเดียวนะ ท่านก็บอกว่ามีเพียงหนเดียว จะไม่มีอีกแล้ว นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้นละ เลิศอย่างนั้น เลิศเลออยู่ที่ไหนเลิศเลอ

พวกเราทั้งหลายให้พากันระลึกถึงท่าน ระลึกถึงท่านก็คือระลึกถึงเรานั้นแหละ ท่านไม่ได้มาแบ่งสันปันส่วนเอาอะไรจากพวกเรา ที่เรายึดเราถือเราเกาะเราบูชาท่านเพื่อความดีสำหรับเราทั้งนั้น ท่านไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรจากเรา เรียกว่าท่านพอทุกอย่างแล้ว ตั้งแต่ขณะบรรลอรหันต์ปั้งขึ้นมาเมืองพอพร้อมทันที เป็นไปโดยสมบูรณ์ตลอดอนันตกาล ท่านจึงเรียกว่านิพพานเที่ยง คือจิตดวงที่หลุดพ้นจากสมมุติ ที่อยู่ใน

กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นี้ไปแล้วเท่านั้น นิพพานไม่ต้องบอก เทียงคือนั้นละ อันนั้น เทียง กฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไม่ถึง นั่นคือความเทียง ท่านเรียกว่านิพพาน ความเทียงของจิต

เมื่อได้บำเพ็ญตัวเต็มกำลังความสามารถแล้วจิตของคนเราทุกดวง มีสิทธิที่จะเข้าถึงนิพพานเทียงด้วยกัน แล้วในขณะที่เดียวกันก็มีสิทธิด้วยกันตามอำนาจแห่งการกระทำของตน อย่างทำความชั่วก็มีสิทธิที่จะจมลงในนรก นรกไม่ลำเอียง ใครจะลบล้างนรกให้เป็นอย่างไรเป็นไปไม่ได้ ไม่เอียงไม่เอนคือความจริงประเภทหนึ่ง มีมาตั้งกับตั้งกลับ คือ บุญ บาป นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มีเสมอกันอย่างนี้ตลอดมา ถ้าใครตั้งใจปฏิบัติในทางที่ดีมีสิทธิเต็มภูมิที่จะเข้าถึงพระนิพพานเช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย ไม่มีการตัดสิทธิกันเลย เพราะความดีเป็นผู้เปิดทางให้มากน้อย สำหรับผู้บำเพ็ญ เมื่อบำเพ็ญเต็มภูมิแล้วถึงนิพพานได้ด้วยกัน

เอา ผู้ทำความชั่วก็เหมือนกัน สร้างตั้งแต่ความชั่ว เหมือนฝนตกที่ละลายละลายหายทำให้น้ำเต็มท้องฟ้ามหาสมุทรไปหมดเลย อันนี้ความชั่วมันก็เต็มหัวใจเราทำให้จมลงในนรก นี่ก็คือสิทธิของบาปมันมีอำนาจเต็มที่ของมันที่จะให้ผลแก่ผู้ทำชั่ว ให้พากันระมัดระวัง เวลานี้เรามีลมหายใจอยู่ ลมหายใจของมนุษย์กับลมหายใจของสัตว์ผิดแปลกต่างกันนะ ลมหายใจของสัตว์ไม่รู้บาปบุญ ทำไปตามภาษาทั้ง ๆ ที่บาปบุญก็มีเหมือนกันได้เหมือนกันกับมนุษย์ แต่มนุษย์รู้ตัวรู้ชั่ว มีทางที่จะตัดดวงเอาความดีให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มกำลังความสามารถของตนก็ได้ ถ้าผู้ใดมีความดีต่อต้านแล้วก็ทำความชั่วได้อย่างหน้าด้าน ตกนรกอย่างหน้าด้านเหมือนกัน

นรกไม่ได้เลือกใคร คนหน้าด้านหน้าไม่ด้านตกทั้งนั้นถ้าทำชั่วนะ มันมีสิทธิได้ด้วยกัน จึงว่าฝ่ายธรรมกับฝ่ายกิเลสนี้มีเสมอกันหมดในการให้ผล แล้วก็เปิด จะว่าเปิดหรือว่าปิดก็แล้วแต่ผู้อยากทำ ผู้ทำดีทำลงไปก็เป็นดี ถึงไม่อยากทำทำลงไปก็เป็นดี ผู้อยากทำชั่ว ทำชั่วลงไปก็เป็นชั่ว ไม่อยากทำทำลงไปก็เป็นชั่ว ผลจึงมีเสมอกัน ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากันตลอดไป เป็นแต่ผู้มาแนะนำสั่งสอนบรรณธรรมนี้มีเป็นชั่วระยะกาล ๆ ส่วนกิเลสมันมีเป็นพื้นของมัน

ถ้าสมัยใดมีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ เรียกว่า นำธรรมหรือน้ำมาดับไฟ ระยะนั้นไฟของกิเลสที่เผาโลกสงสารก็อ่อนตัวลง ๆ เพราะมีน้ำดับไฟ ได้แก่ธรรมของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ เวลาพระพุทธเจ้าท่านผ่านไปไฟมันก็แสดงเปลวขึ้นมาอีก ๆ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงมีเป็นระยะ ๆ เป็นน้ำดับไฟ ๆ นี้ละถึงว่าผลมีสูงต่ำต่างกันที่ว่าธรรมนี้มีผู้นำมาเป็นระยะเวลา ส่วนกิเลสไม่มี เป็นกิเลสอยู่ตลอด เป็นแต่เพียงว่าเมื่อมีน้ำดับไฟ คือธรรมมาดับกิเลส กิเลสก็สงบลงไปชั่วระยะเวลาเหมือนกัน

เวลานี้เราเกิดในท่ามกลางแห่งพุทธศาสนา ในท่ามกลางแห่งคำว่าบุญว่าบาปซึ่งเกิดกับการกระทำของเราทั้งสองอย่างนี้ ให้เราพยายามเลิกเพิ่นเสียตั้งแต่บัดนี้ เวลาตายแล้วจะหมดหวัง ๆ เวลานี้ไม่หมดหวัง ทุกคนที่จะพลิกตัวของเราไปสู่ทางที่ดีงามได้ทั้งนั้น นอกจากจะยอมจมไปเลย ไม่เห็นอะไรดียิ่งกว่านรกเวจีแล้ว อันนั้นก็ช่วยไม่ได้กรรมของสัตว์ วันนี้พูดถึงเรื่องมาฆบูชาอ ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน วันนี้ระลึกพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์องค์อรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์เข้าสู่ดวงใจของเรา เรือนใจวันนี้สร้างขึ้นเพื่อพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ ให้ท่านได้ประทับหรือสถิตอยู่ในหัวใจของชาวพุทธเราแต่ละคน ๆ บ้างนะวันนี้

วันนี้สร้างเรือนใจสร้างธรรมให้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และองค์อรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ที่หัวใจของเรา โดยการภาวนาระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หรือภาวนาประเภทใดก็ตาม เป็นการเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ องค์อรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ด้วยกัน วันนี้ให้พากันระลึกนะ วันนี้เป็นวันมงคล สร้างหอปราสาทขึ้นที่ใจของเรา ให้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ได้สถิต นอกจากนั้นมีแต่กิเลส มันไม่ว่าสถิตนะ กิเลสมันขึ้นไปมันขี้รดเอาเลย ขี้รดหัวใจพวกเรา วันนี้ให้ธรรมได้โปรดหรือเรียกว่าชะล้างจิตใจของเราที่สกปรกซึ่งกิเลสมันขี้รดนั้นออกบ้างนะ หัวเราจะมีธรรมแทรกบ้าง จะไม่มีแต่ขี้แต่ส้วมแต่ถ่านอย่างเดียว

วันนี้พูดถึงเรื่องธรรมะเป็นที่ระลึกในวันนี้ ให้พี่น้องทั้งหลายไปคิดนะ ให้เอาไประลึกภาวนาวันนี้ สร้างบ้านขึ้นเพื่ออรอดเพื่อธรรมวันนี้ มาฆบูชาเป็นวันสร้างบ้านอรอดบ้านธรรมขึ้นที่ใจ วันนอกลนั้นสร้างนรกเวจีขึ้นเผาหัวมันทุกคนแหละ เอาละเทศน์เพียงเท่านั้น

สำหรับวัดนี้ไม่ได้พาทำมาฆบูชานะ หลวงปู่มั่นก็เหมือนกัน ที่พาทำบ้างนั้นคือพวกญาติโยมเขามาขอร้องหลายแห่งหลายหน ท่านก็พาทำเสียเป็นบางครั้ง ถ้าธรรมดาแล้วท่านไม่ทำ คือวันเช่นนี้ท่านจะเปิดทางให้เป็นความสงบสำหรับพระบำเพ็ญสมณธรรม ส่วนมากพระในคืนวันเช่นนั้นท่านจะไม่นอนนะ ท่านทำเงียบ ๆ เช่น วิสาขบูชา มาฆบูชา ท่านไม่ได้ทำเป็นพิธี คือทำเป็นพิธีนี้พาประชาชนเขาทำ เรื่องของพระล้วน ๆ แล้วท่านทำของท่านเองอย่างเงียบด้วยความตั้งอกตั้งใจจริง ๆ

เช่น วันนี้เป็นวันมาฆบูชา ส่วนมากพระท่านจะไม่นอนกลางคืน เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา บูชาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ตลอดเลย นี่เป็นปกติของวัดป่าทั้งหลายที่ท่านทำกันเงียบ ๆ อย่างนี้ ส่วนที่ว่ามาฆบูชา ดังที่หลวงปู่มั่นถามถึงวันมาฆบูชา นั้นหมายถึงว่าเป็นเอกเทศหรือเป็นบางปีท่านพาทำ ถ้าเหตุผลควรจะทำท่านนั้นท่านก็พา

ทำ ถ้าธรรมดาแล้วท่านไม่พาทำ วันเช่นนั้นท่านสงวนมากเรื่องความสงบสัจเพื่อการประกอบความเพียร จึงไม่ให้ใครมายุ่งเลย กรุณาทราบตามนี้ บางคนจะไม่เข้าใจ

นี่ก็เคยได้เผด็จพี่น้องเรา กลัวว่าจะขาดเงินของโครงการช่วยชาติที่มักจะทำเอาออกช่วยชาติอยู่เสมอเวลาจำเป็น เวลานี้เงินที่พี่น้องชาวไทยได้ออนหนุนเข้ามาที่นั่นรู้สึกว่าร่อยหรือลงมากทีเดียว แทบจะไม่ปรากฏ เราจึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายได้ทราบ หากว่ามีพอเป็นพอไปบ้าง ก็ควรจะได้แบ่งโอนเข้ามาในบัญชีโครงการช่วยชาติของเราจะธนาคารใดก็ได้ เพื่อเงินเวลาจำเป็นจะได้แยกออกไปช่วยชาติของเรา สำหรับเงินที่ฝากไว้ ๘๐๐ ล้านนั้นเราก้ยังไม่ได้แยกบัญชี เป็นแต่เพียงบอกจำนวนไว้เท่านั้น ส่วนมากจะมีอยู่บัญชีประจำ ส่วนบัญชีออมทรัพย์ไม่ค่อยมีมาก นี่ละที่ว่าขาด ๆ ส่วนมากขาดออมทรัพย์ที่เราจ่ายได้ง่าย ทุกกาลเวลาก็ได้นะ แต่อะไรเข้ามาก็ตามเถอะ เราจะแยกของเราเองเมื่อเข้ามาแล้วนะ ขออย่าให้ขาดก็แล้วกัน

เราเป็นห่วง เพราะชาติไทยของเราที่ช่วยตัวเองช่วยหลายแบบหลายฉบับ ก็อาศัยเหล่านี้ แยกออกไปช่วยด้านนั้นด้านนี้ที่เห็นว่าจำเป็น ๆ คำว่าจำเป็นหลวงตาจะเป็นผู้พิจารณาเองทุกอย่างไม่ใช่จะทำลุ่มลุ่มห้ำ เราทำอย่างนั้นไม่ได้นะ สมควรที่จะแยกเราถึงจะแยกให้ ถ้าไม่สมควรเราไม่แยก แต่เวลานี้มีระยะที่สมควร ๆ ที่จะแยกอยู่ตลอดมา จึงได้เผด็จพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกัน ถ้าพวกเราไม่ขาดเงินจนเกินไปแล้วก็ควรจะได้โอนเข้าสู่โครงการช่วยชาติบ้างเพื่อไม่ให้ขาดวรรคขาดตอน สมกับว่าเวลานี้เรากำลังช่วยชาติ รู้สึกว่าเบามากแทบจะไม่มีมา เราจึงได้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้พร....

แยะเราน่าสงสารนะ แต่ก่อนนี้แยะเรายั่วเยี้ย ๆ อยู่ที่กุฎิ ปีนี้ไม่เห็นแยะเลย มีแยะตัวเดียว มันจะตายด้วยวิธีใดหรือว่ามันแก่ตายหรือเหยี่ยวมาโฉบก็ไม่ทราบนะ คือเหยี่ยวนี้เร็วมากนะกับแยะนี้ แยะมีที่ไหนเหยี่ยวจะไปตักอยู่ข้างบน พอออกหากินฉวยมันไปเลย นี่กุฎิเราเวลานี้มีแยะตัวเดียว ทุกปีนี่มันยั่วเยี้ย ๆ เต็ม ปีนี้ไม่เห็นเลย เห็นแยะตัวเดียว (แยะขึ้นต้นไม้เจ้าคะ) มันใช้หรือแยะขึ้นต้นไม้ มันฟังไม่ออกนะแยะขึ้นต้นไม้ อันนั้นตะกวดโอย อันนั้นมันตะกวด มันวิ่งขึ้นต้นไม้ มันกินหมदनนั้นแหละ พวกนี้ระวังให้ตีกำลังนอนเชื่อ ๆ มันจับคอกแล้วเอาไปเลย เราไม่ช่วยจะบอกนะ ใ้อพวกเชื่อ ๆ มันนอนหลับครอก ๆ อยู่ มันกำลังหิวมันจับเอาไปเลย เราไม่ช่วยนะจะว่าไม่บอก

แยะก็ไมรู้ตะกวดก็ไม่รู้ โห ยังไงกัน มันมีแอบอยู่ตามนี้แหละ เราก็ไม่รู้จะทำไถ่ ออกจากนี้ไปมันก็ตาย ก็เลยปล่อยให้มันอยู่ขึ้นแหละ แล้วพวกนี้ถือสัตว์เป็นอาหารนะ พวกไข่เหล่านี้มีเท่าไรกินหมดเลย ไข่ไก่กินหมด พวกลูกไก่พวกหนูพวกอะไรก็ตามมันควรได้มันกินทั้งนั้นพวกตะกวดนะ ตะกวดนี้กินสัตว์ แต่ก่อนมีเยอะ เอาไปปล่อยทาง

วัดถ้ำกลองเพลบ้างอะไรบ้าง ยังเหลืออยู่ไม่มากนัก เราก็ปล่อยให้มันอยู่นั้นไม่รู้ทำไ
ถ้าไปที่อื่นเราก็ไม่แน่ใจในชีวิตของมัน ก็เลยให้มันอยู่นี้ตามเรื่องของมันเถอะจะว่าไ
ไม่มากละแต่มันก็มีของมันอยู่ แต่สำหรับกระรอกนั้นมาก กระรอกกับไก่เป็นที่หนึ่งใน
วัดนี้ ไก่เป็นที่หนึ่งกระรอกเป็นที่สอง แล้วพวกนกเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ก็เต็มวัดเหมือนกัน
นะ นกมันก็อาศัยอยู่นี้ แล้วพวกนิงมันอยู่ข้างนอก พวกไก่วัดเรานี้มันอยู่ข้างนอกนะ

นี่เราก็ได้ประกาศบอกไว้คือไก่ที่อยู่นอกวัดนั่นคือไก่วัดนะ มันออกไปข้างนอก
แต่ก่อนยังไม่ได้ทำอะไรนี้ มันก็ติดต่อกันออกไป เข้าไปออกมาเข้าไปเรื่อย ๆ พอทำ
กำแพงแล้วตัวไม่เข้าก็มีอยู่ข้างนอก เวลานั้นอยู่นั้นขี้ขี้ ๆ พวกนั้นเขาทราบกันหมด
แล้วแหละ พวกทำงานเราบอกหมดแล้วนะ มันก็อยู่กับคนงานนั้นแหละมันไม่ได้กลัว
มันมีลูกเยอะนะขี้ขี้ ๆ ทางนี้มันมีปากกล้วย พอเห็นคนมันวิ่งหลบเข้าไปปากกล้วย
พวกลูก ๆ มันกลัว ตัวใหญ่มันไม่กลัวเฉย ๆ แต่ลูกมันวิ่งเข้าป่า ๆ ไปนี้ทุกเข้าเห็นอยู่
งั้น อันนี้ก็เป็นไก่วัด เป็นแต่เพียงว่ามันอยู่นอกเขตกำแพง ใครเขาก็ไม่ทำลายมัน เขาก็
รู้แล้วไม่ให้ทำลาย

วัดต่าง ๆ เขาก็ถือกันเป็นเรื่องใหญ่โต มีประชาชนไปแห่เทียนอะไร ๆ แต่
สำหรับวัดป่าเราไม่ค่อยมีและไม่มี วัดป่าเป็นอย่างนั้นมาดั้งเดิม อย่างสมัยท่านอาจารย์
มันไม่มี ที่มีก็อย่างว่านั้นละ นาน ๆ เวลาจำเป็นท่านก็พาทำเสียที่นึ่ง หายเสียบเลย
ปกติไม่เอาไม่ทำ แต่วันเช่นนั้นเป็นวันที่ทำความเพียรของพระ ส่วนมากท่านไม่นอน
เสียบ เติงจกรรมนั่งสมาธิภาวนาตลอดรุ่ง ๆ

พอพูดถึงเรื่องวิสาขบูชานี้ก็ระลึกถึงท่านสิงห์ทองพระขี้ต้อ วันนั้นพอดีพวกชาย
น้ำย้อมน้ำสีอะไร เขาก็มีสิงห์ตัวหนึ่งขี่บนคอเขาไป มี ๓-๔ คนเขาไปขายพวกน้ำย้อมน้ำสี
อะไร ๆ แล้วเขาก็ไปรับประทานข้าวที่ศาลาวัดอุดมสมพร ที่นี้ที่ศาลานั้นก็มีแมวใหญ่ตัว
หนึ่ง แมวท่านอาจารย์ฝันท่านเลี้ยงไว้ ใหญ่นะ น่ารักด้วย ที่นี้พอดีไปนั้นแมวมันก็
หมอบอยู่ที่หน้าศาลา ที่นี้พวกชายของเขาไปที่นั่น สิงห์เขาก็มาด้วย เขาก็ปล่อยสิงห์ พอ
ปล่อยสิงห์แมวตัวนั้นมันก็อยู่ของมันนั้นแหละ เขาปล่อยสิงห์แล้วก็ขึ้นไปกินข้าวกินอะไร
กัน ไอ้สิงห์มันเห็นแมวตัวนั้น ก็นิสัยสิงห์อย่างว่า แอบไปทางนู้น แอบไปทางนี้ ดูลาดเลา
ลาดลายของแมวตัวนี้มันจะทำอะไร ๆ คงเป็นอย่างนั้นแหละสิงห์ตัวนั้นนะ มันก็เดินจาก
ทางโน้นแล้วเดินจากทางนี้ ไอ้แมวตัวนี้ก็หมอบเฉยอยู่ ทางนั้นก็รอบมาทางนั้นรอบมา
ทางนี้ ไกลเข้ามา ๆ เห็นทางนี้เข้าหมอบเฉยอยู่เข้ามาใกล้ ๆ เขา แมวตัวนี้พอใกล้ ๆ
เข้ามาเห็นว่าทางนี้ไม่ทำอะไรก็ใกล้เข้ามา ๆ จนจะมาถึงตัวเหมือนไอ้หมึกกำลังจะถูกไม้
เรียวพอดีมาใกล้ ๆ เขาก็เฉยนะแมวตัวนี้ เฉย ก็มาลูบนั้นลูบนี้ ลูบเบา ๆ เสียก่อนนะ
มันทะลึ่งอย่างนั้นนะไอ้สิงห์นะ

ท่านสิงห์ทองท่านดูอยู่ พอมาลูบนั่นลูบนี้ แมวตัวนี้มันก็ตบหน้าปั๊บเลย ทางนั้น ฟังเสียงก๊อ ก ๆ ใ้่นี่พอตบหน้าลิงแล้วก็วิ่งหนีเลย ใ้ลิ่งตัวนั้นก็ผูกโกรธผูกแค้นวิ่งขึ้นไปต้นไม้เสียงก๊อ ก ๆ แมวตบมันก็มีเล็บไข้ใหม่ละ มันพาดหน้าลิงละซิ ทางนั้นก็ก๊อ ก ๆ วิ่งขึ้นบนต้นไม้ พอวิ่งขึ้นบนต้นไม้คงผูกโกรธผูกแค้นท่า แมวตัวนั้นก็วิ่งหนีไปทางนู้นเสีย เขาคงจะติดตามดูอยู่ท่านะ พอได้โอกาสลิ่งตัวนั้นก็ลงมาอีก ค่อยด้อมไปที่ นั้นเห็นใหม่ เขาผูกโกรธผูกแค้นกันนะ พอลงมาคราวนี้ไม่มีลวดลายยังงั้นนะ แมวตัวนั้นก็หมอบเฉยอยู่ ใ้ลิ่งตัวนั้นก็ด้อมไปข้างหลังไปจับหางกระตุก แมวก็แมว ลิ่งก็โดดขึ้นต้นไม้ฟังเสียงก๊อ ก ๆ คือว่าสนใจอยู่แล้วคงวางั้น

ท่านสิงห์ทองมาแล้วให้ฟัง เอ้ ลิ่งก็แปลกนะ มันผูกอาฆาตเหมือนกันท่านวางั้นนะ เวลาถูกตบหน้าขึ้นไปร้องก๊อ ก ๆ อยู่ข้างบนหาโอกาส พอทางนี้เผลอตามมาอีก ด้อมไปข้างหลังจับหางกระตุก แมวก็แมวที่เดียว ทางนี้ก็เปิดทางนั้นก็เปิด ขบขันดีจับแล้ว ไป พวกนั้นก็กลับ ท่านสิงห์ทองท่านเป็นนิสัยชอบพูดเล่น ถ้าเป็นเรื่องพูดเล่น โอ้ย จำได้แม่นยานะ ถ้าอย่างอื่นไม่ทราบจำได้ไม่ได้นะ แต่นิสัยท่านก็จำดีอยู่ แต่พูดถึงเรื่องเล่นนี่จำได้หมดเลย ไม่มีอะไรตกปากไปได้เลย จำได้หมดทีเดียวท่านสิงห์ทอง ความจำกับเรื่องเล่นนี่เก่งมาก ไปละที่นี้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd